

uforskyldte Lidelser, der dikterer mig mine Ord; og maler jeg med grelle Farver og stærke Ord, saa er det ikke for de Par Smaastaklers Skyld, jeg her præsenterer for Dem, men fordi der bag disse staar hele Legioner af lignende usle Væsener, som lidet betænksomme Forældre sætter i Verden.

Misforstaa mig nu endelig ikke. Jeg vil ingen umulig Askese, ingen, som ikke den haardeste Nødvendighed kræver. Men spørg rundt omkring blandt Høje og Lave, ikke mindst blandt de Masser af ugifte Kvinder, som findes, spørg, om der ikke maa resigneres, slaas af, undværes og tages til Takke, ogsaa paa mangfoldige andre Omraader, som jeg ikke her kan detaillere — spørg, og De vil faa Svar!

Ingen skal mere end jeg af ganske Hjerte unde enhver den højeste Livsnydelse, som han kan faa i denne fattige Verden; men naar Konsekvenserne deraf skal være ubodelige Lidelser næsten fra Vugge til Grav for saa mange uskyldige, var der da ikke Anledning til en Gang imellem at spørge, om ikke ogsaa Guld kunde betales for dyrt!

Fru Rosalie.

En Skuffelse.

Sidste Mødeaften holdt Hr. Overretssagfører Staal, som meddelte, i Kvindelig Fremskridtsforening et Foredrag, der var baade interessant og morsomt, og dog, da Fru Johanne Meyer rejste sig og paa sin elskværdige spøgende Maade erklærede, at hun dog i en Henseende var bleven skuffet, da havde jeg nær sagt, „det er jeg ogsaa“; men jeg sagde det ikke, — ikke fordi jeg i Øjeblikket var dydig nok til at mindes, at unge Piger skal pænt tie stille, naar Ældre taler, ak nej, det tør jeg ikke rose mig af, men jeg tænkte, nu kommer det, og saa behøver jeg ingen Ting at sige, men det kom ikke. Fru Meyer vilde høre lidt mere om Kvinderne, og det førte til, at hele Forsamlingen med Hr. Staal i Spidsen gav sig til at lave Mad, i Aanden servere og nyde diverse varme og kolde Retter, hvorved der udspandt sig en meget livlig Diskussion til Forsvar for den af Hr. Staal saa smukt benævnedes og dristigt angrebne „bekendte danske Huslighed“. Imidlertid, det er jo saa sundt for unge Piger at høre til, og jeg var tilmed ganske enig med Hr. Staal og grumme taknemmelig for hans Udtalelser, — men jeg havde nu belavet mig paa noget helt andet. Der kommer jeg ind for at høre et Foredrag af Bicycleklubbens Formand, havde faaet min, i Parenthes bemærket, ligesaa sportsgale Broder med der ind i samme Øjemed, og saa — saa nævner Hr. Staal ikke Ordet Cycle den hele Aften. — Det var en Skuffelse. — Og da jeg nu saa, at ingen tog til Orde i Bladet i Dag, saa kunde jeg ikke dy mig længere.

Naar Hr. Staal, der har rejst saa meget og set saa meget og er saa godt inde i alt, hvad han har set, og fortæller derom som han gør. — som da han talte om tyske Studenters Liv og Levned, Sæder og Skikke, om Kvindernes Stilling og Optræden o. m. a., hvor maatte det saa ikke være morsomt at høre ham fortælle om Cyclesporten derude og hans Oplevelser paa dette Omraade.

Det er nu ikke min Mening at over-

falde Manden, fordi han ikke har talt om det, som jeg havde tænkt mig og glædet mig til, det kan han jo ikke gøre for; men tænk hvad der netop i Fremskridtsforeningen, der tæller saa mange sportsdrivende Ungmøer blandt sine Medlemmer, maatte være for Hr. Staal at fortælle paa dette Omraade. Han, der har rejst i England, har set og beundret de engelske Damer, maatte kunne fortælle os meget om deres Maade at drive Sporten paa; alene paa det ene Punkt, den kvindelige Sportsdragt. Det er jo der, at den væsenlige Anke mod kvindelig Cyclesport hunder — den mildest talt utilgivelig upraktiske Køredragt. Og naar Hr. Staal er elskværdig nok til paa Opfordring at meddele sine Erfaringer paa Madlavningens Omraade og anbefale og anviser Reformer der, saa vil han uden Tvivl ogsaa, selv om Madlavningen indirekte angaar ham og hans Køn ulige mere, paa Opfordring anviser Reformer og meddele Oplysninger paa dette Omraade, hvor det trænges saa haardt. Engelske Sportsdamer er de fleste danske sportsdrivende Damer Ideal, og netop Hr. Staal som Klubbens Formand vil være interesseret i at hjælpe os nærmere Maalet. Det var i det mindste vort stille Haab, og derfor saa jeg den stille Sorg trække op i mange unge Sportskvinders Ansigt, da Hr. Staal sluttede, uden at deres Videbegærlighed var bleven tilfredsstillet paa det Punkt, og derfor ved jeg, at de vil flokkes om Talerstolen, hvis Hr. Staal en anden Gang vil lade dem høre lidt derom

Thilde.

Spørgsmaal og Svar.

Spørgsmaal.

I første Ægteskab har jeg en Datter, hvem der som Mødrene arv er tillagt 1,000 Kr., i andet Ægteskab ingen Børn.

Kan Stedmoderen komme til at arve min Datter, hvis jeg dør for mit Barn, og hun ingen Livsarvinger efterlader sig?

Mads,

Holder af „Hvad vi vil“.

Svar.

Nej, — med mindre der er Testamente.

Spørgsmaal.

Uafhængig af min Mands Forretning har jeg ved Arbejde, nemlig ved at forgyldte Inskriptioner paa Gravsten — min Mand er Lærer — tjent Størstedelen af vort Møblement (eller for at tale korrekt, af det Møblement, vi bruge i Forening).

Jeg har ført meget nøjagtigt Regnskab over, hvad jeg har tjent, og hvorledes Pengene er anvendte; jeg har specificeret Regning paa hvert Stykke, for en Sikkerheds Skyld Beskrivelse af hver enkelt Genstand, saa den straks vil kunne identificeres.

Nu spørger jeg: kan min Mands Kreditorer gøre Eksekution i disse mig lovlig tilhørende Genstande?

Er det nogen Sikkerhed for mig, at jeg lader tinglæse et Dokument, hvori mine Sager specielt nævnes og min Mands ligeledes specielt i Lighed med, hvad Folk, der bor sammen, kan gøre for at sikre sig mod hverandres Kreditorer?

Hanne Bech.

Svar.

At lade et saadant Dokument, underskrevet af Dem og Deres Mand, thinglæse, er vel ikke fuldt betryggende, men dog tilraadeligt. — Lad Regningen paa de af Dem købte Møbler blive udstedt til Dem.

Spørgsmaal.

Min Hustru og jeg har ingen Børn sammen, men hun havde, før jeg kendte hende, en Datter, født udenfor Ægteskab, nu 21 Aar gammel.

Kan vi oprette Reciproktestamente? Eller hvordan kan det ordnes med min Hustrus Datters Arvekrav paa sin Moder?

F.

Svar.

Nævnte uægte Datter er tvangsarveberettiget efter Moderen til $\frac{2}{3}$ af dennes Efterladenskab. Kun med nævnte Datters Samtykke kan der ske Afgivelse herfra, *f. Eks.* saaledes, at Datteren renoncerer paa Arv imod at faa udbetalt noget kontant straks.

Værd at lægge Mærke til.

Den aarlige Præmie 60 Livres, som Cobden-Klub udsætter for den bedste Besvarelse af en nationaløkonomisk Opgave, er i Aar for første Gang tilstaaet en Kvinde, Frk. Viktoria Jeans, som har studeret ved Viktoria Universitetet i Manchester.

Fru Lina Morgenstern i Berlin er bleven udnævnt til Medlem af den raadgivende Komité, som paa Verdensudstillingen i Chicago har med de kvindelige Arbejder at gøre. Hun har modtaget Valget.

I Tyskland er der fra 1881—1891 forbrugt til militære Udgifter 3,852,166,906 Mark. Det bliver

32,101,391 Mark om Maanedens,

1,054,783 Mark om Dagen,

732 Mark i Minutet.

Hertil kommer alt, hvad der er gaaet tabt af Arbejdskraft til nyttigt Arbejde for Landet.

5)

En Moder.

Af Fru Rosalie.

(Sluttet.)

Snart laa hun paa Knæ ved den lilles Seng og bad med Fortvivlelsens Skrig til sin Gud, snart forbandede og fornægtede hun denne Gud, der ikke vilde lindre hendes Smerte. En Dag fik hun en Præst derop, og da han havde bedt en kort Bøn for Barnet og vilde rejse sig og gaa, forlangte hun med vanvittig Hefthighed, at han skulde bede mere, mere, blive ved at bede, til den lille syge kom sig, han skulde tvinge Gud til at høre hans Bønner. Hun vidste ikke, hvad hun selv gjorde, kunde uden at vide det, naar Lægen kom, tage ham ved Armen og knuge ham, som om hun derved kunde vriste ud af ham en Tilstaaelse om, at Barnet vilde komme sig. Og hjalp det alt-sammen ikke, saa opløste hele hendes Liden-